दर्शपूर्णमासयोर्दोहौ प्रकृत्य श्रूयते, यस्योभयं हविरार्त्तिमार्च्छेदैन्द्रं पञ्चशरावमोदनं निर्व्वपेदिति। सोयं यागो दोहद्वयं निमित्तीकृत्यानुष्ठेयो नत्वेकदोहं क्वयं, कुतः उभयशब्दस्य श्रुतत्वात्। आर्त्तिशब्दस्य विशेषणत्वेऽवश्रूयमाणो हविःशब्दो यथा विवक्षितार्थः, तथा हविःशब्दविशेषणस्योभयस्य शब्दस्यापि विवक्षितार्थत्वादुभयहविरार्त्तिरेव निमित्तमिति चेत्। मैवं। आर्त्तिमात्रोपन्यासे साकाङ्क्षितत्वान्निमित्तं न पर्य्यवस्यतीति हविःशब्दार्थो विवक्षितव्यः। तावतैव निमित्तस्य पर्य्यवसितत्वादुभयशब्दार्थो न विवक्षितः। हविरार्त्तिमात्रस्य निमित्तत्वे सति सायं दोहप्रातर्दोहार्त्योरुभयोर्निमित्तत्वं सिद्धमेवात्रोभयशब्देनानूद्यते। तस्मादेकनाशे द्वयनाशेप्यसावोदनो निर्व्वपनीयः। तत्रैवान्यच्चिन्तितम्।

द्रव्यप्रतिनिधिः पञ्चशरावोभिन्नकर्म्म वा।
दोहद्वयार्त्तितोदर्शैर्द्रव्यस्यादीप्सितत्वतः॥
प्राप्ते कर्म्मणि नैकेन विधिना द्रव्यदेवते।
शक्ये विधातुं ताभ्यां तु विशिष्टं कर्म्म चोद्यते॥

योयं पञ्चशराव ओदनः पूर्व्वमुदाहृतः, नासौ कर्म्मान्तररूपः, किन्तु पूर्व्वस्मिन्नेव कर्म्मणि दोहद्वयरूपे द्रव्येऽपचरिति मति तत्प्रतिनिधिद्रव्यत्वेनायं विधीयते। कुतः, दर्शयागे द्रव्यस्यापेक्षितत्वात्, इति चेत्। मैवम्। एन्द्रं पञ्चशरावमिति द्रव्यदेवतयोः प्रतीतौ कर्म्मान्तरविधेर्वारयितुमशक्यत्वात्। यदि पूर्व्वस्मिन्नेव कर्म्मण्युभयं विधीयते, तदा कर्म्मणः प्राप्त-